

A szükséges információ indít el a gyógyulás útján

„A” Sági Mari – így ismeri, emlegeti mindenki, neve fogalom. Úgy profi a makrobiotikában, az agykontrollban, a Körbler-féle információs gyógyításban, a klasszikus homeopátiában, hogy egyikből sem kellett megélnie. Magyar, német, angol, olasz és japán nyelven megjelent publikációinak csak a felsorolása is oldalakat igényel. Sági Mária PhD a pszichológiai tudományok doktora, kandidátusa. Kutatásainak középpontjában mindig az ember művelődésének szintje, szokásai álltak. Életének középpontjában viszont az Ember áll. Az Ember, aki néha kapzsi, máskor hazug, gyarlóságaival önmagát mérgezi, de akiben ő mindig a szépet és jót, a szerethetőt látja, azt, aki segítségre és tudásra vágyik. Akiért érdemes dolgozni, akit érdemes tanítani – nem középiskolás fokon.

– Fogalmam sincs, hogyan találnak meg. 1993-tól volt egy sorozatom a Természetgyógyász Magazinban, vagy ötven cikket írtam az új homeopátiáról, akkor nagyon sokan a cikkek alapján kerestek meg, de hogy honnan tudták, hol lakom, fogalmam sincs, akkor még internet sem volt. Azt hiszem, a kétségbeesés hozta őket. Emlékszem, éppen költözködtünk, amikor egy 18 éves lány jött oda hozzám. Születése óta mind a két tenyere izzadt, senki nem tudott ezen segíteni, és addig őt sem zavarta túlságosan, amíg el nem kezdett járni egy fiúval. Rengeteg allergiás kisgyereket hoztak a szülei, mindegyikükön segítettem, és vitték a híreket a környezetüknek. Szájhagyomány útján kerestek egyre többen. Az egyik kisfiúnak például szőlőcukor-allergiája volt, de ezt nem tudták róla, és az orvosa tanácsára

A gyógyítás spirituális él

– Akkor tegezödtünk össze, amikor László Ervin filozófusprofesszor könyvén dolgoztunk közösen. Nem kérdezem meg, hány éves vagy, de amióta ismerlek, és ennek jó néhány éve, ugyanolyan dinamikus, keményen dolgozol, mindig nagyon be van osztva az idő. Nem akarsz egy kicsit lazítani?

– Erre nem érek rá, mindig van valami, ami fontos, ami sürgős, nekem természetes, hogy dolgozom. Április 26-án adtam le végre az új könyvemet az amerikai kiadónak, most dolgozom a magyar kiadáson, remélem, karácsonyra megjelenik. Ez az információs gyógyításról szól, komoly tudományos háttérrel, tankönyv is egyben, de nem szakmabeli érdeklődők számára is érthető. Millió példám van, hiszen folyamatosan végzem a távgyógyítást, minden esetről jegyzeteket készítek egy füzetbe, mindent alá tudok támasztani példákkal. Nagyon érdekes, de óriási munka, hogy olyan legyen, amilyennek lennie kell.

– Amikor a professzor úr könyvén vagy a Budapest Klubbal kapcsolatosan dolgoztunk együtt, azt tapasztaltam, hogy mindent tökéletesen szeretnél csinálni, maximalista vagy.

– Nincs értelme a dolgokat félig-meddig csinálni.

– Hogyan találnak rád a betegek? Ha az interneten a nevedre keresek, elsősorban a publikációid, a Budapest Klubbal és a pszichológiai tudományos munkáddal kapcsolatos információk jelennek meg, nem az, hogy gyógyító vagy.

Lajos atya mutatta meg a természetgyógyászatot

Interjú Sági Máriával, a pszichológiatudomány kandidátusával

„Nekem a gyógyítás spirituális élmény. A Mindenségben való teljes feloldódás, az egyesülés, az Egészbe való beolvadás teljes biztonságot ad és határtalan örömet, életigenlést, ezáltal erőt.

szőlőcukrot etettek velem. Egy óvodás gyereknek zöldes hasmenése volt két éve, minden kórházat és alternatív gyógyítót megjártak már. Abban az időben az angol Psionic orvostársasággal dolgoztam együtt, kiküldtem a gyerek hajmintáját, és Gordon Flint megadta, milyen homeopátiás készítményre van szüksége. Tíz nap alatt meggyógyult! Szóval egymást küldik hozzám, és persze az összes kollégám és

családtagjai hozzám fordulnak, ez természetes, azután minden barátom és a családjuk, gyerekeik, unokáik, az ő ismerőseik és barátaik. Felhívják, hogy Krisztikének fáj a füle, mit lehet itt tenni. Krisztike 8 éves, ismerem pici kora óta. Leülök a Körbler-féle bioindikátorral és megnézem, mi kell a fülfájására. Visszahívom az anyukát vagy a nagymamát, és azt mondom például: adjatok neki Pyrogenium C200-at.

– Vagyis ez nem a klasszikus távgyógyítás, hanem homeopátiás szert javasolsz. Vannak, akik

– Meg lehet ebből élni?

– Nem tudom, én sosem ebből éltem.

A tudományos munkámért kaptam fizetést. A gyógyításért nem kérek pénzt. Nekem a gyógyítás spirituális élmény. A Mindenségben való teljes feloldódás, az egyesülés, az Egészbe való beolvadás teljes biztonságot ad és határtalan örömet, életigenlést, ezáltal erőt. Öröm

NÉVJEGY

Sági Mária

A pszichológiatudomány kandidátusa, a Budapest Klub tudományos igazgatója és ügyvezetője. Tizenkét könyvet és több mint 150 cikket, tanulmányt publikált magyarul, angolul, franciául, japánul, németül és olaszul. Az Esztétikum és személyiség, a Művelődés és személyiség, valamint a *Vitányi Ivánnal* közösen írt *Kreativitás és zene* című könyvét a hazai kutató szervezetek gyakran használják referenciaműként.

Tudományos munkásságát zene-pszichológiai kutatásokkal kezdte, e témában doktorált és e témában kandidált. Kutatásának középpontjában a művészi kreativitás pszichológiai tényezőinek felderítése állt.

Rendkívüli érzékenysége elvezette az érzékelésen túli érzékelés (ESP) dimenzióinak vizsgálatához, amelyben az elmúlt évtizedek munkája során az érzékelésen túli hagyományos technikák és

új technikák ötvözéséből új gyógyítási és távgyógyítási eljárást dolgozott ki. Módszerének lényege, hogy mind a diagnózis felállításában, mind pedig a terápiában a szervezet biokémiai működését vezérlő bioenergetikai rendszer információival és ezen információ korrigálásával dolgozik. Módszerét az *Információs gyógyítás* című könyvében publikálta (Dr. Sági Mária–Sági István: *Információs gyógyítás, Bioenergetic Kiadó, Budapest, 2013*).

László Ervinnel való tudományos együttműködése során a filozófus e témakörben folytatott kutatómunkáját Sági Mária rendszeres gyakorlati munkájával támasztja alá, és a távérzékelésnek és a távgyógyításnak a napi új „csodáival” segíti az elméleti munkát. Erről lehet olvasni László Ervin e témában írt könyveiben megjelent tanulmányaiban.

Rendszeresen tart előadást és tanít Németországban, Ausztriában, Svájcban és Japánban. Több nemzetközi munkacsoport tagja.

mény

szemfényvesztésnek tartják a homeopátiát és egyáltalán az információs gyógyítást.

– Tudom, de ez nem számít. Nekem nagyon jól működik, és azoknak is, akiknek ajánlom. Rengeteget gyógyítok így, azért tudok könyvet írni róla. Ez nem egy elmélet, nagyon sok a gyakorlati tapasztalatom.

Demcsák Máriával és a dalai lámával 2000-ben. A dalai láma a Budapest Klub tiszteletbeli tagja

tölt el, és tudom, hogy a betegem számára pontosan az az információ szükséges ahhoz, hogy elinduljon a gyógyulás útján, amit adok.

– Pedig vannak természetgyógyász szakképesítéseitek, és elvárható, hogy ha valaki tud valamit, amit mások nem, akkor azt megfizetik.

Fivérével együtt vált makrobiotikus gyógyítóvá

„Nagyon nagyra becsülöm az orvostudományt, az eredményei megkérdőjelezhetetlenek. Van azonban egy hiányossága ennek a hatalmas tudásnak: nem azzal a holisztikus szemlélettel közelít az emberhez, amivel kellene. Ez az oka, hogy egy sor kérdésre még mindig nem tudja a választ.

– Már akkor természetgyógyászattal foglalkoztam, amikor itthon még kevesen tudták, mi az, a nyolcvanas években. De szerettem a kutatómunkámat is, és sosem akartam ÁNTSZ-engedélyekkel megkönnyveléssel bíbelődni, nekem ez túl nagy teher lett volna. Most is jobban szeretek kutatni, írni, tanítani és ingyen gyógyítani, tanácsot adni. Ez nagy luxus, tudom, de nekem így jó.

– A saját édesanyádat is magad kezelted. Hány éves koráig élt?

– Betöltötte a 106. életévét tavaly, ősszel ment el. Édesanyámat csakis Körbler-módszerrel és homeopátiával kezeltem, a vérnyomás-csökkenőn kívül semmi más gyógyszert nem kapott, egyensúlyban lehetett tartani. A 105. születésnapjára még nagy partit rendeztünk. Az orvosok csodájára jártak. A háziorvos rendszeresen ellenőrizte az állapotát, és meg volt lepve, milyen jól van. Még nem volt százesztendő, amikor egy ultrahangvizsgálat alapján a diagnózis úgy szólt, hogy legfeljebb négy hete van hátra. Ezután is csak a Körbler-féle kezelést és a homeopátiát kapta, és még hat évig volt velünk, jó állapotban. 103 évesen meg kellett műteni, a sebész azután is rendszeresen meglátogatta, és ő is meg volt lepve, milyen jól van. Azt kérdezték tőlem: mit csinált a mamával, kérjük a receptet! Elmult 105 éves, amikor elesett és combnyaktörése lett, de utána még talpra állt és járt. Azt mondta a doktornő, ilyet még nem látott a 30 éves praxisa alatt.

– Menjünk vissza kicsit az időben! Hogyan kerültél kapcsolatba a természetgyógyászattal?

– A Művelődéskutató Intézetben dolgoztam, a nemzetközi osztály vezetője, dr. Dienes Gedeon, aki egyben családi barátunk is volt, megkérdezte: „Lenne kedved Mayával – a feleségét hívták így – elmenni Lajos atyához?” Ők régről ismerték egymást, Lajos atya az édesanyjának, Dienes Valériának, az első magyar női egyetemi tanárnak a rendtársa volt. Elmentem vele. Lajos atyából sugárzott az erő, az egészség és a jószág. Fiatalnak tűnt, pedig már 66 éves elmult. Maya elé tette a család minden tagjának a fényképét és a barát-

nője kézzel írott levelét. Lajos atya sorban megvizsgálta a fényképeket, majd az írást. Sziderikus ingát használt, elővette a kis dobozát, amelyben ampulla nagyságú üvegcsőben a saját gyógynövény- és zöldségesszenciákat tartotta. Kivett belőlük néhányat,

és az ingával mindenkinek kiválasztotta a megfelelő. Akkor láttam először ingázást. Aztán engem is vizsgálni kezdett. Egyszer csak azt mondta: „Gyermekem, maga teljesen egészséges, csak rosszul táplálkozik! Kerülje a húst, a cukrot, a kenyeret és a tejet!” Majd a hátam mögé állva lassan hozzátette: „Magának a fokhagyma méreg.” Ebben a pillanatban úgy éreztem, a mennyek nyíltak meg, hogy végre megszabadítsanak a fokhagymamániától! Kisgyermekkorom óta tej- és fokhagymaérzékeny voltam, de a családom gyógyszernek tartotta, és mindig megetettek velem.

Két rendkívüli gyógyító élmény

„Az alábbiakban két olyan esetet ismertetek, amikor a megoldás, a gyógyító információ egy hirtelen bevillanó élmény útján érkezett hozzám.

1. Sándorral, az akkor 59 éves beteggel egy a Mátrában fekvő kis faluban találkoztam, szomszédok voltunk. Egy nap megkért, vizsgáljam meg a gyümölcsfáit, vajon milyen ásványi anyagra van szükségük. Közben szoba került a már 18 éve fennálló betegsége. 40 éves kora körül sokizületi gyulladást kapott, amely a hátgerinc kivételével minden ízületet érintett. Másfél évig állt orvosi kezelés alatt, ami átmenetileg segített, majd két hét szünet után a gyulladás visszatért. Az erős ízületi fájdalmat a hosszú csontok többórás fájdalma előzte meg, amelyet az ízületek megduzzadása és merevsége követett. Ezzel egy időben egy tárgytalan szorongás lépett fel nála, időnként pedig a csuklóízületen pingponglabda nagyságú, kemény, piros dudor keletkezett.

Később a betegség krónikussá vált, mindig csak egy ízület betegedett meg, körülbelül tiznapos gyakorisággal, rapszodikus módon. Nem lehetett tisztázni, mi váltotta ki, de előidézhetette fizikai megerőltetés (fizikai munka, emelés), fronthatás, megfázás, de megjelent például csirkehús fogyasztását követően is.

Augusztus közepén egy délután elmentünk megvizsgálni a gyümölcsfákat. Aznap délelőtt már érezte a bal karjában a csontfájdalmat, a bal csuklója bemegevedett. Éppen a rozsdás levelű fákat vizsgáltam, amikor Sándor hirtelen kiáltott, és a bal csuklójára mutatott, amelyen egy

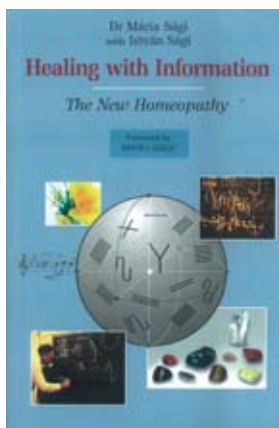
gyorsan növekvő, kemény, piros dudor keletkezett, éles fájdalom mellett. Hirtelen átvillant az agyamon: Phosphorus M. A javasolt szer a közelben nem volt beszerezhető, ezért ott helyben arra koncentráltam, hogy a szer energiáját a kemény, piros dudorba bevezessem. Emlékszem, ahogy az energia áthaladt rajtam; úgy éreztem, kiment belőlem minden erő. Másnap hazautaztam.

Azon az őszön Sándor boldogan számolt be a tartós gyógyulásról. Ekkor részletes anamnézist készítettem. Elmesélte, hogy a betegsége előtt 1-2 évvel egy vendéglőben romlott csirkehúst evett. A bioindikátor jelezte a csirkehússal szembeni allergiáját; ezt információs gyógyítás útján kezeltem. Ekkor vált világossá számomra, miért bizonyult hatásosnak a Phosphorus M. Ez a szer, mint fő méregtelenítő, a romlott hús információjának kezelésével visszaállította a szervezet immunrendszerének egészségét.

2. Egy fiatal anyuka sokat szenvedett 7 éves agysérült kislfia tüneteitől. Körülbelül tíz évvel ezelőtt, az akkor 30 éves édesanyjának érzelmi-lelki zavarai támadtak. Kérte, hogy őt is kezeljem. Mivel épp egy költözés kellős közepén álltam, azt javasoltam kivételesen, menjen el orvos-természetgyógyász barát-nőmhöz, aki szintén homeopátiát alkalmaz, emellett biorezonancia-géppel is dolgozik. A kezelési időpontot megelőző estén, zuhanyozás közben egyszer csak eszembe ötlött: Staphysagria. Azonnal tudtam, ez az édesanya szere M (ezres) potenciájában. Másnap este felhívtam, és elmondta, hogy az orvos Staphysagria M potenciás szert javasolt.

Körbler munkatársaként tanulta meg az új homeopátiát

Egy ember, aki semmit nem kérdezett tőlem, az ingával azonnal megállapította a gyerekkorom óta fennálló táplálkozási problémámat. Azonnal tudtam, Lajos atya minden tanácsát követem tűzön-vízen át! Három hónap alatt mintha kicseréltek volna, nem fáj semmim, boldog és

felszabadult voltam: sokkal erősebb, frissebb, egészségesebb. Lajos atya irányította az érdeklődésemet az alternatív gyógyítás felé. Éveken át voltam a tanítványa, és ez spirituális biztonságot is jelentett.

– Ezután következett a makrobiotika, amit jóval azelőtt megismertél, hogy Magyarországon elterjedt volna.

– A tudományos munkám miatt gyakran jártam Bécsbe, együttműködtünk az Institut für Musiksoziologie-vel. Ott tettem szert olyan ismerősökre, barátokra, akiket érdekelt a természetgyógyászat, annak újabb és újabb szeletét mutatták meg nekem. Megvettem a német nyelvű könyveket a témában és hazahoztam, itthon pedig volt egy kör, akik fogékonyak voltak erre. Sok mindent én hoztam be Magyarországra. 1983-ban Bécsben találkoztam egy makrobiotikus tanítóval, Peter Schrratt színésszel, aki Rudolf Steiner-szemináriumot is vezetett. Ekkor vettem a kezembe először makrobiotikáról szóló könyvet, és ekkor tudatosodott bennem, hogy amit Lajos atyától tanultam, az maga a makrobiotika. Ettől kezdve ez foglalkoztatott és Rudolf Steiner filozófiája. Hatalmas élvezetet jelentett műveinek az olvasása eredetiben.

– Sokáig azt gondoltam, Sági István a férjed, mert neved összeforrt az övével. Aztán megtudtam, hogy a testvéred, és együtt indultatok el ezen az úton.

– István Vitányi Iván munkacsoportjában dolgozott, amikor 1988-ban adódott egy lehetőség, hogy Amszterdamban tanuljak és makrobio-

tikus gyógyító legyek. Nem akartam egyedül menni, megkérdeztem, eljön-e velem. Nehezen döntött, de aztán nekivágtunk. Ott voltunk hat hétig a Kushi Intézetben, és ugyanazt a képzést kaptuk, együtt. Amikor hazajöttünk, itthon mi voltunk a Kushi házaspár magyarországi asszisztensei. Azután makrobiotika-tanfolyamokat tartottunk, ő tanított, én pedig a gyógyítással foglalkoztam. Rengeteg iskolába elmentünk, nagyon sok helyre hívtak, sok cikket írtam erről.

– Aztán jött az agykontroll, abban is úttörő voltál idehaza. Hol tanultad meg?

– Amikor megjelent a Silva-féle könyv, rögtön megvettem és megállapítottam, hogy ez jó nekem! Itthon akkor még nem ismerték, Salzburgban hirdettek tanfolyamot, arra elmentem és nagyon tetszett.

Egy végtelenül intelligens pszichológusnő tartotta. Olyan mennyiségű és minőségű tudásanyagot adott át, hogy úgy éreztem, ez nekem való. Később megkeresett Domján Laci, hogy menjek el vele Laredóba, ott Silvától tanulhatunk. Összesen négyen mentünk: Laci, a bátyja, még egy hölgy és én. Laredóban kaptuk Károly bácsit, egy Dél-Amerikában élő magyar orvost, akinek az volt a feladata, hogy Magyarországon beindítsa az agykontrollt. Testvéremnél, Istvánnál lakott három hónapig. Rengeteget tanultunk tőle, öröm volt vele lenni. Természetgyógyászoknak tartottam egy kurzust, változott társaság volt.

Körbler harmadik orvostanfolyamán 1993-ban Budapesten

– Mintha az életedben egymásra épülne ezek a dolgok... Ezután ismerkedtél meg Körblerrel és a módszerével. Mi vezetett hozzá?

– A véletlen, amennyiben van ilyen. Érzékeny voltam a vízérre, és Lajos atya azt mondta, hogy a balatoni házunkat el kellene adni, mert vízér van alatta és azzal nincs mit tenni. 1990 októberében egy bécsi természetgyógyász barátom ajánlott egy védőlepedőt. Megvásároltam, felterí-

tettem a bécsi szálláshelyemen, és úgy éreztem egész éjjel, mintha a matrac fölött lebegnék, alulról pedig két infralámpa melegítene. Reggel viszont alig tudtam lábra állni, tapogatózva, a falba kapaszkodva mentem le, hogy telefonáljak. Először azt hívtam fel, aki a lepedőt javasolta, de mivel nem értem el, a lepedő csomagolásán lévő számot hívtam. Erich Körbler vette fel, és azt mondta, keressem fel személyesen. Megálltam az ajtaja előtt, és bekopogtam. Az üvegajtón keresztül láttam, ahogy feláll és elindul az ajtó felé. Ebben a pillanatban villanásként jött az érzés: „Ez az utam, ezt kell megtanulnom – jó helyen járok!” Bizonyosságot éreztem, pedig még semmit sem tudtam róla. Azt mondta, egy olyan érzékeny embernek, mint én, nem lett volna szabad rögtön egy egész éjszakára a lepedőre feküdnöm, hanem csak fokozatosan. Két ujját pár másodpercig a fejem tetején tartotta, és hajcsatomat vízszintes irányból függőlegesbe fordította. Vagyis a fejtetőn összekötötte a két félteke közötti finomenergia-áramlást, a hajcsattal pedig szabaddá tette a pszichomeridiánt. A közérzetem azonnal megváltozott, kelleme- sen éreztem magam. Ezután sok kérdésemre válaszolt, és valóban ez lett az utam. Elsajátítottam az új homeopátiát. Magyarországon három Körbler-tanfolyamot szerveztem hazai orvosok számára, hogy a módszer itt is közkincsé váljon. Körbler munkatársa lettem. Váratlan halála után rám várt a feladat, hogy módszerét tanítsam és továbbfejlesszem.

– Ebben is társad lett a testvéred. Hogyan?

– Miután találkoztam Körblerrel, nem sokkal azután István azt álmodta, hogy szétnyílt

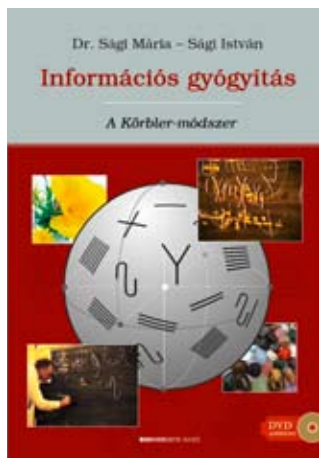
a sivatag és azon keresztül nyílt a számunkra út. Végül ez kettőnk útja lett, tényleg. István is jól beszél németül, és azonnal összeharagkoztak Körblerrel. Intenzív együttműködés vette kezdetét. 1991-ben Körbler előadást tartott Magyarországon, júniusban pedig húsz orvos vett részt a tanfolyamán. Körbler zseniális volt, mindenki itta a szavait. Módszere bekerült a természetgyógyászati törvénybe is. Körbler a bioindikátor titkát kizárólag Istvánnak adta át, most is ő készíti,

Élethivatásának tartja, hogy a tudását továbbadja

dr. Csiszár Róbert tartja a tanfolyamokat, kezdettől fogva nagyon jól együttműködünk. Ez a módszer nagyon-nagyon kiváló, ez az orvostudomány jövője, és Robi remekül tanítja.

– Hiszel az orvostudományban? Legalábbis abban, amit ma orvoslásnak neveznek?

– Én nagyon nagyra becsülöm az orvostudományt, az eredményei megkérdőjelezhetetlenek. Van azonban egy hiányossága ennek a hatalmas tudásnak: nem azzal a holisztikus szemlélettel közelít az emberhez, amivel kellene. Ez az oka, hogy egy sor kérdésre még mindig nem tudja a választ. Az életmentésben, a műtéti beavatkozásban elképesztő, csodálatra méltó, de azokban a krónikus betegségekben, amik az emberiséget nyomasztják, nem elég hatékony, és ennek az az oka, hogy nem azzal a szemlélettel dolgozik, amivel kellene. Itt van egy szervezet, amelyik arra van teremtve, hogy meggyógyítsa önmagát, ebben kell támogatni. Analitikus módon közelítik meg azokat a dolgokat is, amiket holisztikusan kellene látni. Az információ alapuló gyógymód azért olyan hatékony, mert a szervezet működésében az információ az első, és ez vezérli a biokémiai folyamatokat. Az orvostudomány nagyon-nagyon fontos, csak ilyen módon kellene alkalmazni. Persze, a nagy professzorok, az igazi gyógyítók így alkalmazzák, de a legtöbben nem, mert akkor nem mondanának olyan ostobaságot, hogy a homeopátia nem használ. Kétszáz éve bizonyítja mindenki, aki alkalmazza, hogy eredményes, ez miért nem elég? Körbler csak azért találta ki a bioindikátort, mert a gyógyítók elveszítették azt a képességüket, ami korábban még megvolt. Ahogy bejött a beteg, és az orvos – a jó orvos ma is! – már messziről látta, érezte, mi a baja és mit kell adni rá. Érezte a rezgését. Ez a képesség a mindennapi mókuserékben, a túlfeszített munkában eltűnik vagy ki sem alakul. Nem hibáztatom az orvosokat, sokszor elővigyázatosságból írják fel a szükségtelen antibiotikumot, a gyógy-

szert, vagy mert ezt várják el tőlük. Ha a közgondolkodás nem ilyen lenne, akkor ez fel sem merülne.

– Akik hozzád fordulnak, azok benned bíznak, méghozzá nagyon.

– Igen, de én már 25 éve adok négy vonal vizes!

– Mi az a négy vonal víz?

– A Körbler-vektorrendszer szerint a nyolc vektornak megfelelően megvannak azok a jelek, amik bizonyos állapotban használnak. Ha felrajzolod párhuzamosan a két vonalat, három vagy négyet a szükséges helyre a bőrödön, akkor úgy működik, mint egy antenna: a vonalak mentén más

lesz a bőr ellenállása. Ott, ahol a hiba van, a megfelelő módon felrajzolod a jelet, és az elektromágneses egyensúly helyreáll. Ezek után azt találta ki Körbler, hogy például, ha fáj a torkod, rajzolsz egy szinuszot, fogod a bal mutatóujjadat, odateszed a szinuszra, a jobb kezeden pedig tartasz egy pohár vizet,

Körbler csak azért találta ki a bioindikátort, mert a gyógyítók elveszítették azt a képességüket, ami korábban még megvolt. Ahogy bejött a beteg, az orvos – a jó orvos ma is! – már messziről látta, érezte, mi a baja és mit kell adni rá. Érezte a rezgését.

és így állsz, mondjuk, négy percig. A vízből pontosan olyan homeopátiás szert készítesz a saját tested, aminél jobb nincsen a számára. Ezt megiszod, négy óra múlva megismétled, és reggelre nem fáj a torkod.

– Saját magadat is ezzel a módszerrel kezeled?

– Igen, mi mással? A betegek is azért gyógyulnak olyan hihetetlenül gyorsan, mert saját maguk segítik elő a saját szervezetük öngyógyító folyamatait. Továbbfejlesztettem Körbler módszerét, így a távolból is tudok segíteni. Négy óránként minden változik a szervezetben. Négy óra múlva már más jelle van szükség.

– Tulajdonképpen információval látom el a szervezetemet, és

ezt az információt a saját szervezetemtől nyerem, az adja át a víznek, jól mondom?

– Igen, erről van szó! Saját maga ad egy olyan információt, amivel kijavítható a hibás információ. Mert hibás információnak kell lennie, különben nem fájna a torkod. Ezt a hibás információt javítjuk ki ezzel a négyvonalas vízzel vagy a szinusz-vízzel, vagy amire szükség van.

– A homeopátiát hol tanultad?

– Az első, magyar orvosoknak szóló klasszikus homeopátia-tanfolyamon még dr. Mathias Dorcsi osztrák orvosprofesszor is tanított bennünket. A megfelelő homeopátiás szerek kiválasztását taglalta, amikor elhangzott a következő mondat: „Die grösste Gnade ist wenn der Arzt helfen darf.” Azaz: a legnagyobb kegyelem, ha a homeopata orvosnak szabad segítenie a betegnek, azaz megtörténik a gyors gyógyulás! Megborzongtam a gyönyörűségtől, egy mélyen igenlő teljességérzés kerített hatalmába. Racionális ésszel nem is érti az ember, miért mondta, hiszen mindegyikünk azért ült ott, hogy elsajátítsa a homeopátia tudományát, szelíd módszerekkel segítsen a betegeknek. Mégis, mitől olyan gyönyörű ez a mondat? A kegyelem azt a csodálatos állapotot jelenti, amikor megkapjuk az információt, amely szerint egy magasabb rendező elv segítségével az adott elvártatás pontosan az adott potenciájú szer által orvosolható. A gyakorlati tudást és tapasztalatot pedig az angol Psionic Medical Societyvel való együttműködés során szere-

tem. A 90 éves dr. Karl Upton meghívott, hogy megismerje a Körbler-módszert és összehasonlítsa a saját módszereivel. Kilenc éven át dolgoztunk együtt az intézettel, fel is vettek tiszteletbeli tagnak. Én voltam az egyetlenben az egyetlen nem orvos gyógyító. Kombináltam a Körbler-módszert az ő módszerükkel és a klasszikus homeopátiával. Ebből született meg a saját módszerem.

– A homeopátiás gyógyításban vagy abban a fajta távgyógyításban, amit gyakorolsz, mennyi a racionalitás, és mennyi a megérzés?

– Nem megérzésnek nevezném, ez több annál. Racionális tudatunk csak a valóság szűk szeletét érzékeli. A testünk viszont a teljes Egészet felveszi, ezért érvényes Körbler mondása, miszerint az elmével szemben mindig a testnek van igaza. Testünk funkcionális állapota pontosan tükrözi a külvilágba való beágyazottságunkat, a külvilággal való viszonyunkat. Testünk nyelve, kommunikációs eszköze a

A World Cultural Forum első konferenciáján Kinában

testbeszéd, amely kifejezi a racionális elme számára felfoghatatlant, kifejezhetetlent. Tesztünk a koherenciája által a túlélés funkcióinak biztosítását szolgálja. Mondhatjuk, hogy a test spirituális? Egyértelműen igen.

– Mindez jól beleillik László Ervin professzor filozófiájának a rendszerébe, aminek van egy másik vetülete is: a koherenciaelmélet, amire a Budapest Klub épül. Rengeteg munkád és erőfeszítésed van a Budapest Klubban. Megéri?

László Ervin professzorral 1991-ben

– Ez olyan, mintha azt kérdeznéd, megéri-e jónak lenni vagy gondolkodni, érdemes-e levegőt venni. A Budapest Klub szeretne részt vállalni egy mindnyájunk számára jobb világ megteremtésében. Úgy gondoljuk, hogy ez csak együtt, közös összefogással valósítható meg. Valamennyien felelősek vagyunk közös jövőnkért és a világért, amiben élünk. Ez mindenekelőtt azt jelenti, hogy álljunk meg egy pillanatra, gondolkozzunk el és tegyük fel magunknak a kérdést: mit is kell tennünk? A Budapest Klubot 1993-ban alapítottuk, ma már 24 országban van jelen. A tudat forradalma alapozza meg a társadalmi szintű tudatváltást.

– Hogyan ismerted meg László Ervin professzort, aki a Budapest Klub alapítója és szellemi atyja?

– 1983-ban egy budapesti rendszerelméleti konferencián találkoztam vele, ahová meghívták őt. Nagyon színvonalasnak és jól szervezettnek tartotta azt a tanácskozást, amit Vitányi Ivánnal szerveztünk. Később ő lett a Budapest Klub egyik alapítója, és a továbbiakban is nagy szerepet vállalt benne.

– László Ervin ma 87 éves, továbbra is sokat utazik, előadásokat tart a világ különböző pontjain, tanít, könyvet ír... Őt is te kezeled, ez a titka?

– Nem tudom, de az biztos, hogy ha az egészségét illetően segítségre van szüksége, először engem hív, a világ bármely pontjáról.

Elmondom, milyen homeopátiás szert vegyen be, vagy hogyan készítse el a saját homeopátiás szerét. Nagyon sokat dolgozik, és jól van.

– Benmeteket a zene szeretete is összeköt. László Ervin zongoraművészként került ki külföldre 15 évesen, 36 éves koráig zongoraművészként járta a világot. Te is zongoristának készültél.

– A művészet holisztikus, másként nem művészet. Budapesten nőttem fel, zeneszerető családban. Édesapám hegedűművésznek készült, később gépészmérnök lett, de szenvedélye maradt a zene és a fotózás. Szüleim 6 éves koromtól rendszeresen vittek operába, komolyzenei koncertekre. Hétévesen kezdem zongoraórákra járni. Nagy boldogság volt számomra, amikor apámmal együtt játszottam, a közös muzsikálásban felolvadtam. Valóban zongoristának készültem, de 16 éves koromban egy tornaorai baleset közbeszólt. A mindkét karomat érintő ideg sérülés megvívta ezt az élettervet, és más utat jelölt ki helyette, így a Zeneakadémia helyett az Eötvös Loránd Tudományegyetemre iratkoztam be. A zene azonban azóta is spirituális élményként hat rám, minden sejtemben gyönyörűséget érzek. Hasonló élményt jelent egy-egy szépirodalmi mű olvasása is, vagy például a festészet: amikor láttam Milánóban Leonardo da Vinci Utolsó vacsoráját, elállt a lélegzetem a gyönyörűségtől. Ekszztatikus élményt jelentenek a templomépítészet remekművei, különösen a gótikus katedrálisok, amelyekben megélem a hálát, a belső

Édesanyja 103. születésnapján a testvérével

békét, a mindent átölelő szeretetet. De elfogadtam, hogy nem a művészetekkel, hanem a pszichológiával foglalkozom. Persze amikor témát kellett választani a diplomamunkához, a szívemet követtem: A zene által indukált érzelmek kísérleti vizsgálata volt a dolgozatom címe. Ervin ma is ugyanannyira művész, mint amennyire filozófus, és sok tekintetben hasonlóan érzünk és gondolkodunk.

– Említetted egyszer, hogy vannak emberek, akikben viszont csalódtál. Ezt hogyan viseled?

– Nem foglalkozom vele, az élet mindig hozott helyette mást. Sok barátom van, tisztességes, jó barátok. Nagyon mély barátságokat kötöttem életem során, és ennek nagyon örülök. Megbecsülöm őket. Óriási szerencsém volt, hogy olyan mesterekkel találkoztam, akik mérföldkövet jelentettek az életemben és rengeteget tanulhattam tőlük. Hálás szívvel gondolok Tusa Erzsébet zongoraművész tanáromra és a férjére, Lendvai Ernő zenetudósra, Vitányi Ivánra, aki elbírálta a doktori disszertációmát és tíz éven át végezhetünk zenepszichológiai kutatásokat, a kezembe adta Platón és a távol-keleti szerzők műveit. Sokat köszönhetek gyógyító-tanítóimnak, Lajos atyának, Michio Kushiának és Körblernek, dr. Kovács Gézának és dr. Pásztor Zsuzsának. Fantasztikus mestereim voltak!

– Befolyásolta a gondolkodásodat az is, hogy 2005 végén háromhetes beavató meditáción vettél részt Indiában?

– Igen, ez is fontos mérföldkö volt. Hazatérésem után hosszú ideig lámpaoltás után a lakásom ajtófélfái csodálatos fehér fényben tündököltek, apró fehér virágokkal díszítve, egészen a padlóig. 12 nap múlva, karácsonykor a Mátyás-templomban részt vettem egy szertartáson, ahol Beethoven C-dúr Miséje hangzott el. A szabadon áradó varázslatos szólo és kórushangzás zenekari összhangja közben megélt spirituális élmény tudatosította bennem, hogy az Indiában megtapasztalt spirituális élményt a mi kultúránkban az európai zeneművészet kiemelkedő alkotásai jelenítik meg.

– Hihetetlenül gazdag életutad és pályafutásod több emberöltőre is elég lett volna. Mi az, ami most a legjobban foglalkoztat?

– Tudomásul kell vennem, hogy egyszerre mindent nem tudok csinálni. Édesanyám tizenhét évig élt velem. 90 éves korában költözött

hozzám, mert féltettük. Nagyon sokat köszönhetek neki, zseniális ember volt. Amikor tavaly ősszel meghalt, óriási ürt és rengeteg teendőt hagyott maga után. Azóta az új könyvemem dolgozom, ahogy már említettem, és gyógyítok. Az elmúlt tíz évben az írás került előtérbe. Azért írok angolul és németül is, hogy nemzetközi szinten megmaradjon ez a tudás. Szeretném megírni mindazt, ami a fejemben van. Ez nagyon nagy munka, de az az életfeladatom, hogy a tudást, az értéket továbbadjam.

Zimber Szilvia ■